

Vedtak i Transportklagenemnda - Fly

Sammendrag

Krav om standardkompensasjon ved forsinkelse. Spørsmål om reklamasjonsfrist etter EU-forordning 261/2004.

Dato

26.10.2018

Saksnummer

2018-00828

Tjenesteytere

Norwegian

Klager har i det vesentlige anført

Klager reiste med Norwegians flyvning DY7064 fra Oakland - San Francisco (OAK) til Oslo lufthavn (OSL) 2. juni 2015 kl. 16.00. Flyvningen ble forsinket, og klager ankom Oslo mer enn fire timer forsinket. Klager har på denne bakgrunn fremsatt krav om standardkompensasjon i henhold til EU-forordning 261/2004 på 600 euro pr. person, totalt 1 200 euro for to passasjerer.

Tjenesteyterne har i det vesentlige anført

Klager har fremsatt krav om standardkompensasjon i henhold til EU-forordning 261/2004 for forsinkelse på DY7064 fra Oakland til Oslo 2. juni 2015. Norwegian informerte i sin e-post av 21. mars 2018 at klager hadde fremsatt kravet for sent. Klager fremsatte kravet om standardkompensasjon hele to år og ni måneder etter at flyvningen fant sted. Det følger av Forliksrådets avgjørelse i F2017-016909 at et slikt krav må fremsettes senest ett år etter flyvningen.

Videre følger det av Montrealkonvensjonens artikkel 35 at foreldelsesfristen etter konvensjonen er to år. Norwegian er derfor av den oppfatning at krav må fremsettes for flyselskapet innen rimelig tid etter at uregelmessigheten oppstod.

Klagen ble først mottatt av Norwegian 14. mars 2018. Passasjerer har ikke fremsatt kravet før to år og ni måneder etter at flyvningen fant sted, og kan ikke se at klager har påberopt seg særlige forhold som skal tilsi at det var en god grunn til at klagers krav ble fremsatt så sent. Da klager ikke har fremsatt krav om erstatning innen fristen, avviser selskapet klagers krav.

Nemnda bemerker

Klagen ble fremmet to år og ni måneder etter at flyvningen fant sted.

Spørsmålet er om klagen er fremsatt i tide.

EU-forordning 261/2004 har ingen egne regler om reklamasjonsfrister. Det finnes ingen bestemmelser som gir verken relative eller absolutte reklamasjonsfrister.

I norsk kontraktsrett finnes det på en rekke områder lovbestemmelser om at reklamasjon må fremsettes innen rimelig tid for at klager skal beholde sitt krav. Videre gjelder det også utenfor lovregulerte områder et krav om reklamasjon innen rimelig tid, som må anses som utslag av et generelt kontraktsrettslig prinsipp. Pakkereiseloven § 26 har til sammenlikning regler om at klager må fremsette sitt krav "uten ugrunnet opphold".

EU-domstolen har i dom C-139/11 som gjaldt foreldelse uttalt at i mangel av regler i EU-retten, tilligger det medlemsstatenes egen rettsordning å utfylle bestemmelsene på området, forutsatt at reglene følger prinsippene om likeverdighet og effektivitet.

Høgsta domstolen i Sverige avsa en dom 18. mars 2018, der det ble fastslått at EU-retten ikke er til hinder for at det fastslås en reklamasjonsplikt i henhold til allmenne prinsipper i svensk rett også for flyforsinkelser. Det ble fastslått at passasjerene har en reklamasjonsplikt ved forsinkede flyvninger, og at passasjerene ellers risikerer å tape sin rett til erstatning etter forordningen artikkel 7. I den aktuelle saken hadde passasjerene ikke klaget før to år og tre måneder etter at flyvningen fant sted. Retten til erstatning ble dermed ansett for å ha falt bort.

Selv om svensk rettspraksis ikke er direkte bindende, mener nemnda at det er naturlig å se hen til praksisen fra Høgsta Domstolen ved fastleggelsen av regelverkets innhold. Svensk og norsk kontraktsrett er i stor grad sammenfallende, og problemstillingen i forhold til forordningen er den samme. Nemnda mener derfor at det også i norsk rett må stilles krav til passasjerene om at de må reklamere innen rimelig tid for at kravet skal være i behold. Det vises til sammenhengen i regelverket for øvrig, og til at EU-retten ikke stenger for at reglenes innhold utfylles av nasjonal rett. Det vises også til at hensynet til bevissikring tilsier at en part må varsles innen rimelig tid om krav som rettes mot parten.

I dette tilfellet fremmet klager sitt krav mot Norwegian to år og ni måneder etter gjennomført flyvning. Passasjerene har etter nemndas syn her ikke inngitt klage innen rimelig tid. Retten til erstatning etter forordningen må dermed anses bortfalt.

Vedtak

Saken avvises som for sent fremsatt.

Nemndas representanter

Helen Andenæs Sekulic (leder)

Maite de Geus-Cossard (Forbruker Europa)

Thomas Iversen (Forbrukerrådet)

Wenche Skeisvoll (SAS)

Gøran Jenssen (Widerøe)